

Amintiri din copilarie - La cirese - Rezumat

În totalitatea ei opera literară "Amintiri din copilărie" povestește în esență întâmplările copilăriei lui Nica pe care le încadrează într-un anumit univers.

O astfel de întâmplare este și cea relatată în fragmentul de mai sus, extras din partea a doua a "Amintirilor".

Vara, pe aproape de Mosi, Nica se duce la unchiul său Vasile ca să fure niste cirese, deoarece numai aici și în vreo două locuri din sat existau ciresi varatici.

Odată hotărârea luată, Nica trece la realizarea ei. Se duce la casa omului și pretinde că ar vrea să-l ia pe Ion la scaldat, dar află de la matusa sa că acesta nu era acasă, fiind plecat cu tatăl său la piața din Codreni să aducă niste sumani, pentru că locuitorii din Humuleștiului fac sumani pe care îi vând, dar ei duc la târg și animale și diverse produse obținute de la acestea.

Nica, cu ipocrita supărare și satisfacție ascunsă, își ia ziua bună, sărută mâna matusii, strecurându-se pe unde poate, se trezește în cires, unde începe să carabani la cirese în sân, crude, coapte cum se găseau.

Însă când se silea să facă ce-o face mai degrabă, o vede la tulpina ciresului pe matusa Marioara cu o jordine în mână. Constatând că băiatul nu coboară, femeia începe să arunce cu bulgari și apoi încearcă să se urce în cires. Profitând de această împrejurare, copilul sare în canepă, dar matusa Marioara îl urmărește cu jordia, până ce dau canepa toată palanca la pământ și apoi, împiedicându-se, îl scapă pe fugăr, care care își pierde urma și pocăit ajunge acasă. Pe seară, moș Vasile împreună cu vinicul și cu paznicul îl cheamă pe tatăl lui Nica să asiste la evaluarea pagubelor și să le plătească. Rășinat de cele întâmplate și mâniș, tatăl i-a tras o chelfaneală zdravănă neastamparatului de Nica.

Regretul lui Nica, real sau doar mimat, este tardiv, pentru că fapta fusese săvârșită, nerămânându-i decât să îndure rusinea când va da ochii de matusa Marioara, cu moș Vasile, cu varul Ion, dar și cu băieții și cu fetele satului.

Nutrește însă speranța că întâmplarea va fi dată uitării ca și multe altele asemănătoare petrecute de-a lungul timpului, dar în ciuda precauției, alte năzbatii veneau pe rând.

Întâmplările prezentate sunt povestite la persoana întâi, deoarece naratorul este și personaj, și participant direct la acțiune. El și-a uitat vârsta și retraiește întâmplările minunate ale copilăriei povestindu-le altora.